

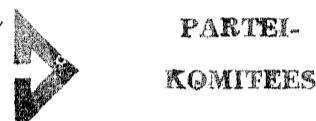
TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 25 (1029)

Reede, 25. september 1981

XXXII aastakond

PARTEI-
KOMITEES

NLKP XXVI

KONGRESSI

OTSUSED ELLU!

Parteikomitee järjekordne istung oli neljapäeval, 17. septembril.

* Parteiharidusvõrgu valmisöökust uueks õppeaastaks ja ülesannetest kõncles Rein Ottsepp.

* Kinnitati «Tallinna Polütehniku» tööplaan 1981/82. 5.-a. esimeseks semestriks.

* TPI rahvamaleva tegevusest andis informatsiooni Arnold Sarap.

* Rahvakontrolli peagrupi tööst 1981. aasta esimesel poolaastal rüüks Lembit Varik. Kinnitati peagrupi tööplaan pealeaastaks.

* EPP Keskkomitee Marksismi-Leninismi Ülikooli TPI filiaali juhatajaks kinnitati teadusliku kommuunismi kateedri õppejõud Ralf Mikenberg.

LAUPÄEVAK
JUBA KESTAB

Hemme, 26. septembril toimuv üldliiduline kommunistlike noorte ja noorte laupäevak on TPI-s juba alanud. Tööde paremaks läbiviimiseks etsustas TPI laupäevaku staap korraldada hoogtöö 16.–25. septembrini. Need tudengid, kes töötavad majandites või ettevõtetes sepmbril algusest – põhiliselt esimene kursus – teevad laupäevaku homme oma töökohtadel. Teised tudengid on alates 16. septembrist pärast õppetööd abihs instituudi Mustamäe ja Kopli hoonete ning nende ümbruse korramisel.

Jõudu tööle!

KOMSOMOLI-
KOMITEES

14. septembril:
* Arutati personaalküsimust. Ursula Aedla kustutati ÜLKNU riidadest seoses sidemetega kaotamisega ÜLKNU-ga.

* Paika pandi komsomoli aruande-valimiskoosolekute (AVK) ligikaudsed tähtajad. Rühmad peavad AVK-ga toime tulema ajavahemikus 5.–30. oktoobrini. Teaduskonnad peavad hakkama saama 2.–20. novembri. Üleinstituudiline aruandlus-valimiskonverents toimub detsembri alguspäeval.

* Esnakursuslastest komsorgide seminarlagger on Kloogal 16.–18. okt.

* Teadmiseks teaduskonnabüroode (TKB-de) sekretäridele!

30. septembriks tuua ruumi 2–127 graafikud ÜLKNU liikmete arvelevõtmise aastakontrolli kohta teaduskondades. Vasavat dokumentid vormistada, lisada TKB otsus aastakontrolli kohta.

NB! Mõningates õpperühmades on veel komsomolimaksud tasumata!

ANNELI KUUS

KATEEDRI VASTUTUS

Masinahitustehooolegia
kateedri juhataja
ARNOLD VÄLLO

ja seda suurem on õpetamise efektiivsus. Edaspidi kavatseme lähemale jõuda igale üliõpilasele, äratada temas rohkem huvi eriala vastu, arvestades üliõpilase kalduvusi. Kuna õppelaanid ja -programmid on küllaltki jäigad, siis oleme seadnud sihiks individuaalse lähenemise kursuse- ja diplomiprojektide temaatika valikul ning tööstuspraktika individuaalülesannete diferentseerimisel.

Teiseks teeks masinahitusinseneride defitsiidi vähendamisel on inseneritöö efektiivsuse täitmise. Eelolevale viisaastakule on plaanitud kogu tööstuse, sealhulgas masinatööstuse tehnilise taseeme intensiivne töös. See nõuab uut kvaliteeti ka inseneride ettevalmistamisel.

NLKP XXVI Kongressi dokumentides on öeldud: «... Tööpingi- ja tööristatööstuses tunnduvalt tösta valmistatavate tehnikavahendite ja tööriistade tehnilist taset ning parandada mende kvaliteeti. Tagada:

automaatmanipulaatoritega varustatud metallitööstusseadmete komplekside tootmise forsieritud arendamine;

arvprogrammjuhtimisega, eriti hulgoperatsiooniliste ja instrumentide automaatvahetusega metallitööluspinkide masina- ja metallitööstuse autonaatlike, sealhulgas ümberseadistavate automaatiinide, raskete ja unikaalsete metallilöikepinkide

ning sepiitus- ja pressimisvahendite, hulgitoode teostamise automatiserimisseadmete väljalaske tunduv suurendamine; ...»

Silt tulenevad ka kateedri põhiülesanded masinahitajate ettevalmistamisel.

Praegusel tudengil peavad saama vajaliku teadmistepagasi, et kaasaegse tehnikaga toime tulla. Ka kogenud inseneridel tulub teadmista täiendamine marjaks ära.

On täiesti loomulik, et ka kateedri õppejõud pidevalt töstabavad oma kvalifikatsiooni. 18-st õppejõust on 15 teaduskandidaatid. Teadustöö ajakohastes suundades osalevad kõik õppejõud.

Teadustöö põhisuunaks on metoodika väljatöötamine tehnooleogia masinaprojekteerimise süsteemide tarvis ja vastavate süsteemide juurutamine (juhendaja dots. R. Küttner). Teeama on seotud ENSV TA Kübernetika Instituudi vastuvate nuringutega, seda teostatakse tihedas koostöös rea teiste liiduvabariikide nürimisasutustega, samuti Budapesti Tehnikaülikooli ja Dresdeni Tehnikaülikooli sõsar-kateedritega.

Töö tulmuste rakendamisega tegeleb kateedri juurde loodud tööstusharulaboratoorium. Labor juurutab masinaprojekteerimise süsteeme NSVL Energiamasinachituse Ministeeriumi ettevõtetes.

27. SEPTEMBER

ON MASINAHEITAJATE

PÄEV

Ka vabariigi masina- ja sparaadiettevõtetes on kateedri evitaand rea masinaprojekteerimise stseeni arvprogrammjuhtimisega piirkide juhtprogrammide koostamiseks.

Programmjuhtimisega piirkide efektiivseks juurutamiseks on kateedris välja töötatud originaalne metoodika, mille alusel on antud soovitusi tehasele «Ilmarine», Tallinna Masinahitasele, tehasele «Ovigate» jt.

Kateeder tegeleb praegu aga ralalt oma materiale baasi täiustamisega. Meil on miniarvuti CM-3 ja arvprogrammjuhtimisega freespink 1982. aastaks on eraldatud töölev tsenter (arvprogrammjuhtimisega hulgoperatsiooniline pink).

Koostöös «Algortiniga» on kateedri juures loomisel inseneri automatiseritud näidistöökoht APM-M basil.

Masinaprojekteerimise süsteemide rakendamine masinahitustehnooleogias vabastab inseneri rutiinset informatsiooni otsimisest ja juba ammu tunnitud tööde fikseerimisest paberril. Inseneril jäab rohkem aega loovtööks, touseb selle efektiivsus.

Kateedri teadustöö teiseks suunaks on tehnoloogiliste seadmete, pneumo- ning hüdro-süsteemide diimaamika ja juhtimisseadmed. Ka siin on tulemused jõudnud väljapoole meie vabariiki, samuti välismaale.

Järg 4. lk.

* Foto konstrukteerimis-eksperimentaalosakonna arhivist. Parajasti arutatakse tsentrikugaalkiirendi valmistamise probleeme. Vasakult: peakonstruktor Jüri Sarandi, osakonna juhataja Elmar Saa, tööriistalukksepp Rudolf Kallaste.

MÖTTTEST

TEOKS

Septembrikuu ühe esmaspäeva hommik Koplis, Kalinini 101. Konstrukteerimis-eksperimentaalosakonna juhataja Elmar Saa ruumi tuleb tööriistes mees, värske reedene «Polütehnika» näpus, ja küsib juhatajalt: «Kas oled juba näinud?» See on leht, kus oli juttu elektrajamite kateedri teadustööst. Loos on seda, mis eksperimentaali meestelegi tuttav, «päris oma» ette tuleb. MHD-ajam, milles tolles ajalehenumbriks pildid juures, on mötttest teoks saanud, avastanud just konstrukteerimis-eksperimentaalosakonna.

Kõnekeeltes lihtsalt eksperimentaal tööd on meie majas igal allasutusel või osakonnal vaja läinud. Igale kateedrile oleme midagi teinud. Kui muud mitte, siis vähemalt kirjutusmasinat perandanud,» ütleb Elmar Saa.

Kui küsisin, milline on eksperimentaal osa meie teadustöödest, vastas TU sektori juhataja Jüri Tanner esimese hooga: «Hindamatu.» Töepooltest —

Järg 4. lk.

MTJ OMA SILMAGA

«MTJ on Mehhaniseeritud Tipikate Jõuk», desifreerib rühma komandör Jaak Saulin, ehituse II kursuselt.

TPI suvemaleva kombainrite rühmast on kirjutatud ja räägitud palju, kuid selle eba-ja töötlemisest, vaba aja veetmisest ning sellest, kuidas nad ise oma eluga rahul on, pole eriti midagi kuulda. Minu reis Paide-mail saigi teeks just sel eesmärgil. Võisin tutvuda komandöri ühe tööpüevaga.

Paide linn sai seitsme tunni jooksul pärts selgeks, vähemalt tähtsamad asutused on kogu oma siseplaaniga pähe kulu-

nud. Lasime jaaguga mõõda linna kui oravat rattas. Vahepeal leidsime pool tundi keha-kirjutuseks, kuid sedagi allakirjutanu tungival pealekäimisel. Kornandür ise süovat ainult vara hommikul ja hilja öhtul; vahepeal ei jätku aega.

«KALEVIPOE»

Kolhoosi «Kalevipoeg» keskusse Keigis asub ühe alarühma kodupalk. Kohapeal võtavad vilja küll ainult kolm noormeest, kuid et elul ka mälevahingu juures oleks, siis

elavad naabermajandite noored ühes. Aga sellest pärastpoolte. Kõige esmalt astume läbi dispetšeri juurest, edasi suundume töökaja poole. Asja oli sinna saabunud ka üks kombainrite rühma liiknetest. Ain Teomeli kombaini käiguks oli riivist väljas, tema viljakoristus oli selleks päevaks läbi. Meie önnelik: saime isiklikku tsiklimehe koos juurdekuuluvaga «M»-ga. Kui üpikad nii kindla käega ka kombainiroolis on, kui tsikli juhirauda hoiavad, siis on nad küll que ametiga kiiresti kohanenud.

Kell olli seitsme peal, kuid töö käis täie hooga. Kasli oli kaera lõikus. Vill oli märg, lamandunud, umbrohuga pooliks. Ilmataal paneb poiste katsumustesse karikasse oma sortsu lisaks. Laust-libast kibilõikav tuul lagedi pöölit sunnib vägisi käsi kühunaruikist saatja tasku top-pima. Madalal süuvad pilved ähvardavad iga hetki vett puis-tama hakata.

Pölluperele seicab kombainimürakas. Vähestast kasvu kombainer haamri ja meistriga vi kali kallal kopimas. Pisiviga. Päeva jooksul tuleb oraa paar-sada korda niiroodid köpitseda. Esimene tipikast pöölmumees, kellega kohume, on Aarne Putnik. Tema masin see plaa-terdamist vejas. Peagi on asi joonede aetud ja töö jätkub. Pikemalt vestleme rühma liikme Peeter Pürgiga. Minul kui isehakanud ajakirjanikul oli ka võimalus pööluvaeva kabinis tuar kaasa teha. Ikkal teine mekk kuli kui kõrvalet vaadates. Magus see just polnud. Mälestustese jääb paar-kolm muhku. Masin väriseb justkui enne tapale minekut. Kabiini on kuulda iga kröbin. Trumli rooskamine ähvardab kõrvatrummid rebestada. Küllaltki vilu on ka.

PAIDE-mail

▲ 9. Mai tublid kombainerid automaatkatudeng Paul Lee-met (vasakul) ja muul ajal energetiik Jaak Käis.

MEIDA JALASTI foto.

SEE SÜGISTUULINE VIHMANE ESMAASPÄEV

Meie šefiusrajoonis Paide-mail töötab ajavahemikus 3. septembrist 3. oktoobrini 220 tipikat-esmakursuslast automaatika- ja mehaanika-teaduskonnast. Kartulivõtmisel ja muudel sügisjärgustel olakse ilmekas majandus: Ima-veres, «Kalevipojas», Lenini-nimelises, Tammsaare-nimelises, Lehtse ja «Oktobaris» kohhos-sis; Udeva, Koeru ja Alliku soosiosis.

Tänacusest ilmast on palju räägitud, küll loodetud, siis kiriutud, aga leppima peab. Sa-das selegi näodab esmaspäeval, kui küljin Paide Pöölumajandusvalituses. Küsimes: kuidas läheb. Mis ta läheb, raske si-gis, kosteti vastuseks. Kui 1978. kuulsusrikkal aastal ütlesime samuti - erand, siis tähendas see, et oli, mida koristada, aga ilm ei lubanud. Tänavu on vastupidi - septembrikuus pole ju lausa kallanud, aga pole ka enam, mida võtta. Nii oligi esmaspäeva, 21. septembril sei-suga Paide rajoonis keskmisest kartulisaak 96 tsh/a. Seda ra-joonis, kus normaalseks pree-takse ille kahesainast...

Kui palju siis meie kollektiivi noorimad liikmed oma abi-jöudu üles näitavad? Teada

saamaks, istusin laua taha ja helistasin mõnda eelpool nime-tatud majandisse, ainus küsimus: kuidas tipikad elavad ja töötavad?

Imavere kolhoosi peacagro-noom Kaljo Möttus andis tea-da:

«Keskeltlääbi on iga päev väl-jas 18–19 tudengit. Pooled neist töötavad ka laupäeviti-pühapäeviti. Enamasti ollakse kartulikombainidel, aga mõned on abijs ka teravilja veol ja kartuli käsitsinoppimisel.

Oma inimesed on vahel sel-nud, et ööstiti kiputakse mür-a-ma, magamine jäab hilja peale. Ülessaamisega aga pole vä-hemalt üripäeviti probleemi ol-nud.»

«Kalevipoja» asesimees Ants Vahtra:

«Mell on tööl 23 poissi ja 2 tüdrukut. Oleme rahul, grupp on tubli. Tugeva vaimuga, as-jalik. Kui väljub ongi, küll siis omad sõdirad. Samuksa olli meil natuke tegemist, lõpuks viisime nad Paidesse linnasauna. Suhtusid arusaarvalt.

Selleks kuuuga lopetame kartuli-võtu üra. Siis õnnitame neile siit TPI-sse iseloomustused kaasa. Et kes kuidas töötas.»

suse lõpetamist enam kuigi reaalsett välja.

Mugavuste piiramisega tehti algust kahe tutvumispraktika hakul, kui meil ei lastud nou-tavat aruannet vaiksest valmis nikerdada. Uue meetmena võeti kasutusele ekskursioon mööda vabariigi mööbliteetvõtteid.

Kõigebalt fundsiime, kuidas meid «piinas» Puidu- ja metsa-tööstuse Ministeerium (aitäh bussi eest!) ajal, mil ootasime meile määratud süduvahendit. Kuid pärka paistis peagi tuju selgeks ja vurav «Ikarus» ma-hutas mõnusa pundi noort rah-

vast koos rühma juhendaja ja KTB esindajaga. Varsti veendusime, kuidas meid hakkas erühuma, omandatav eriala meie rühma juhendaja Aadu Siljajõe lisikus, kes soovitas meil mõneks ajaks maha jätta mugav iste. Kuna buss jäi seismise parasiagu Püssi Puit-laastplaatiidile ees, tuli meil tutvust teha selle asu-tusega. Kuulates infot kombinaadi käekäigu ja perspektiivi-de kohta, et meil võimalik oma silmaga veenduda puiduettevõtte moodas ja loomulikult ka ajakohases sisustuses. Nähes lausa mugavaid töötlemisimi, paisus üpris suureks huvi ette-võtte vastu, kerkisid mitmed küsimused.

(Andres Heinmets Alliku sov-hoosist peab aga terve lõikus-hooaja täoisi vintsutust talumu. Rajoõni ainus «vanikum» CK-4, noaagne imeloom, on vanarauaks veel viinata. Ajaloohõngu kuipalju) Peeter Pürg on must kui macora-kurat. Tuult ja vihma kabin küll peab, tolm aga pääseb sis-se. Alalöpinata tuleb ülevalt kaptenisillalt maale ronide. Küll tigu ümbes, küll muud vead. Peeter ise arvab, et kõigega vööb harjuda.

Kell seitse tuuakse öhtuoode pööliule. Võilevad ja tee, suur lihakäntsakas — «Kalevipojas» töömeest toiduga ei narrita. Mõni muu asi võiks siiski pa-remini sätitud olla. Näiteks võiks juhikond poiste töösse tähelepanekunaalt suhipta. Ei nüua see ju suurt väeva, kui mõni ülemus korra päävas paar sõna üle. Oleks ikka väike-seks stiimuliks.

TONDIKOOPAS

Koim tuba, köök, esik, WC + vannituba. Matituvus 7 noormeest ja 2 näätsikut. «Miks tondiikoobas?», võidakse küsi-da. Ärgu «koopaelanikud» pa-haks pangu. Tondikoopaks ri-stimise ajendiks oli see, et pojaid pööllul mustad kui tonnid.

Osa pojisse oli juba kodus. Tuba soojaks köelud, seintel plakatid ja hüüdlased. Mõned lugessid raamatut, mõni küulas raadiot.

Kõigipool oli käsil öhtueine väljimistamine. Kui see näljane jöök töötubie, peab laud kaet-tud olema! Kaunitarid täidavad oma ülesandeid väga hästi. On isegi värsket moosi keedetud. Katrin Milli ja Pille Parik need tublid köögihaldjad ongi. Li-saks on nad veel ömbleja, ko-ristaja ja ka muidulohutaja ko-hustused oma öölule võtnud.

Etteheitvaid sõnu ei öeldud ka Ly Lootuse, Helin Heinsalu, Inge Arro ning Vally Ehandi

kohta, kes koduvaimuks kahes teises alarühmas.

«Mida teete vabal ajal?» Palju seda vabadust ikka on. Ohtul 10–11 ajal tullakse, mis tegemine siis veel... Biskol on käidud, üht-teist havitavat muud ka.

LOPETUSEKS

Tänavune suvi, see esimene, on meie kombainerelicel suur katsumus. Majandinehedki üle-levad, et oli 78. mis oli, siis oli saakigi. Niüüd on vesine ja saaki vähe. Vaatamata sellele oli Kirna poistel tel hetkel fini-joon juba ületatud. Arus ja Pechter olid need kanged mag-hed. Jaak Käis «9. Maist» aga läks appi veel ametivendadele Lenini-nimelisse.

Kõik ei ole muidugi esirin-nas, on sabasid Ma. Võrdluseks võib aga õelda, et ka aastaid viljalõikusega ametis olnud spetsialist on võtnud mõned künned tonnid vähem kui tipi-kas samas majandis. Järelkult andsid ka meie omad töhusa panuse vilja päästraisel.

Meele teeb mõruks see, et enamik majandeid ei suuda noori pöldureid kindlustada ju-hendajatega. Vaid kaks majandid suhtsid asja ettevõtjate ettepanekusse töölist kohuse-tundliku ja omapoole huviga — panid pojtele kogemus-tega ja auväärtest juhendajad juurde. Ehk järgnevail aastail jõuavad teisedki majandid nii kaugele.

20. septembril oli viimane lõikuspäev. 4 päeva anti aega masinaste talvekoristerisse seadmiseks. 25. septembril on töö-suve pidulik lõpetamine, kus ajutised juhlimistunustused töeliste vastu vahetatakse. Tub-limaid ja osavamaid cotavad preemiad ning tänikirjad.

28. septembril cotavad taas auditooriumid.

RAIVO LINNAS
MM-33

ALEKSANDER LUHASALU foto.

*

Rohkem polnud mõtet pääri-da — igal pool üks jutt. Il-mast hoolimata tuleb tööd teha, ega kartul maast ise hoidlasse lähe. Linnainimesed on siin ar-vestatav tööjöud, mis on ka loo-mulik — ise teeme, ise sööme. Kuid keerulisele kartulistiigile järgneb tavaliselt viljakas ma-karonitalu — nii anti pöllu-majandusvalituses kohe mõis-ta, ja mis siin mõistagi — too 96 rüdgib enda eest.

Infot kogus
URMI REINDE

dades olid uued, erksavärvilised ja vaiksed. Viimane oli tingitud sellest, et kogu tsehh joudis meie ekskursiooni ajaks kollektiivpuhusle minna. Kahju kül!

Head mulged pärinevad Võru MV Kiidi puhkebaasist. Sauna-mõnud, kaminatuli, vesi bassei-nis...

Pärast kosutavat puhkust kulgesime edasi Valka. Seal demonstreeriti meile uut kola-rite kokkupaneku tööpinki. Ul-dine arvamus kolas aga ikka: Narva oli parem.

Kui viimasel ettevõttel küläs käidud, tuli igaühel isiklikult teha tutvust ühega ettevõttest,

Järg 4. lk.

RAAMIDEST ÜLE

Puidutöötlemise kateeder on suhteliselt noor, kuid juba jõudnud enese ümber koguda viis kursusest KM-ikaid, eriala üliõpilasi. Et noored ikka uue suhtes hakkajad on, se da võib töödela katedri poolt meile peaegu pealesurutud (?) töökoraldus. Pealesurutud see-pärist, et nagu tudengid ikka, olime meiegi härjunud isturna ainult loengus-laboris just teatud kellani nagu mingit seletamatu vabanemist töötava pii-rini. Aga võta näpust, ühelgi korralikul KM-kaal ei kuku sel-line mugavus pärast teise kur-

vast koos rühma juhendaja ja KTB esindajaga. Varsti veendusime, kuidas meid hakkas erühuma, omandatav eriala meie rühma juhendaja Aadu Siljajõe lisikus, kes soovitas meil mõneks ajaks maha jätta mugav iste. Kuna buss jäi seismise parasiagu Püssi Puit-laastplaatiidile ees, tuli meil tutvust teha selle asu-tusega. Kuulates infot kombinaadi käekäigu ja perspektiivi-de kohta, et meil võimalik oma silmaga veenduda puiduettevõtte moodas ja loomulikult ka ajakohases sisustuses. Nähes lausa mugavaid töötlemisimi, paisus üpris suureks huvi ette-võtte vastu, kerkisid mitmed küsimused.

Edasi ekskursioneerimine mööda Narva Mööblivabrikut. Eri-ili muljeid ja emotiicone ei tekkinud, sest seadmed fundusid (muidugi meie arvates) tiba vanavõitu. Perspektiivilootusi kandis uus ladu ja ehitatav mööblimaja. See-eest ei unune Narva-Jõesuus «Nooruse» kämpingus veedetud puhkus. Päike, mert, liivalutited... mida veel ihaldada, kui hea tuju on iga-ühel mõistagi igaks elujuhtumi-seks kaasas. Merelainelete li-sandus veel öötäis sääski ja telgiromantikat.

Narvast kandus tee üks enam ja enam Jõunasse, kuppelmaas-ki ja kurvilistile teede kanti. Olimegi Võru Mööblivabrikus. Seadmed vastvalminud osakon-

Külap oti tuudengil või tuudengikondidaadil suve jooksul muudki teha, kui värske ilukirjandusega tutvuda. Vast poleks siis paha heita tagasipilk ümrunule, ühtlasi meenutades, et sünne rubrikk kõigile huvilistele lugemiselamuste tarvis ebatuks jäbb.

Juulikuus joudis kümneni ja küllap viimase vihikuni ühtses kujunäuses luuledubüttide sari. Seesama, mis üle kolme aasta tagasi Katriin Väli «Eluasemega» algas. Luuledubütt oli tolles ajavahemikus muidugi rohkem, ent näib, et just sellesse sarija kuuluvad üldjuhul nooremad, perspektiivikamat, huvitavamad autorid. Tuba praegu võib öelda: see on seri, mille kaudu tulid eesti kirjandusse Doris Kareva ja Mari Vallisoo. Konkreetselt aga viimases, ühegaaselt ilmuvad kolmikust.

LEMBIT KURVITSA «VÄIKE-KAMARI ÖTTUD» on neist kõige mahukam, rõhiosas ka kõige ühtlasem. Hoolikal süvenemisel võib aimata looduslühedast, siigavat, traagilistki autoriinima, väljakujunenud maailmatunnust. Esimesel pügul triviaalse sisuga vabavärss võib hekka lugejas kausa helisema. Riinvarss seestast näib kippuvat autorit ahistama, tema luulelina kramplikaks ja liig liht-

saks muutma. Omanäolisus tööb kaasa järsema otsustamise tuge poole, selline läärika kasitub või ei.

MARIO KIVISTIKU «LABI-LÖIGE» on tüüpiline noor linnahüül. Mitte ainult dinell, vaid lausa kompositsioonilik. Närviliselt vahelduvad teemad, luulõvested, vormid ja kujundid; poeset võib lahata filosoofilisi abstraktsioone ja hetk hiljem takerdua argirealsusse. Aga selline ongi ju elu — iseasi, kas ka kunst just täpselt niisugune olema peab. Igalches leidsin sellest kogust paar luuletust, mis mulla meeldisid — ja seda ei saa ma paraku iga luuleräämaatu kohale eleda.

JULIUS ÜRDI «HALJENDAVA RUUMALA» puuhul on tegu õieti hilisdebüütiga, mis annab aga oma eelisedki: vaaideavast kolmikust on see luulekogenium, läbimbeldum, ka sõnakasutusest küpseim. Linnaja ameetnikuvisioonides peitub uurijalale kaujemalegi eesti luulepülli kui need, mis otsetõnu osutatud. Luuletajateksksid intimoolemisse ja tänapäeva on küll enam filosoofilised kui läbirüüs, pakkudes enam mõistusele kui tunnetele. Märkimisväärseid on Ürdi kaugele tulnud rohelised mehikesedki, kes luuleräämatutesesse harva satuvad. nii tänaasele

kui ka eelsele, või üleilselegi tudengile. Võimaldatakse ennastki sinna juurde mõeldu, ei anta aga midagi oluliselt mitte ega valgustata päävaprobleeme, ainult tänaasele üliopilaselise ise-toomulikke muresid või hinnanguid.

Kirjandustikust seisukohast on küsitarvus veelgi. Kirjeldatud on tegelased küll erinevate, lausa vastandlike, omoti onnende ülemiste ja mõtteviiski sarnane, olgu kõnelemas siis «vistrikulise pünnäoga», «pöödrafiguuriga» Tia või «linnaelukult völvi». Lea. Jääb ainus meesjuustajagi (tema ebatüüpilisust on küll rõhutatud) üsna samasse turdesklassesse kui tema naiskaaslasted. Küll on tema kaudu esitatud huvitav hüpotees: armastuses peitunud inimeste jaoks on väljapädsuks ühiskondlikku tööse sukulendumine, näiteks ühiselamunöökogu vms.

Oigupoolest võiks mitme juustaja vaatepunktist kasutamine võimaldada sügavamat praktoolilisust, analüüs, just juustajate erinevuse väljatoomist. Praegu jääb sellest pundu, osalised on autori käsuluses ikka vaid faabula edasivereetamiseks, kusjuures kolm daami on pidevalt vales kohas, s. t. sündmust pole antud mitte selle silme läbi, kellega parajasti midagi olulist juhtub. Pärts

järjekindel pole olnud ka distants juustaja ja sündmustiku vahel. Päevikulaadsed epees-väailised lähevad mingi hoiatuseta üle passaužideks arge-elust.

Kui väikese kahjutandega võib öelda, et autor on valitud vormile alla jäändud, nii et pole sündinud üldistavat läbilõiget tänaasest üliopilaskonnast, siis samas võib kindel olla, et selline oleks pigem soovinel, mille tütarimist eesti kirjanduses võib vaid loota, mitte aga rõõda. Aratundmist võimaldav ja vastu vaidlema kutsumi lugu on ja olemas. Ning probleemi-seade on ju parajalt siigan. Lausa völvi oli jälgida, kuidas noor autor kohe oma esimeses töös asub sama küsismust lahkama, millele nii või teisiti pühendatud valdav osa kogu ühtumaa väärkirjandusest. Pean silmas kõrge ideealide ning naise armastuse kokkusobitamise raskusi, üldise vastuolusid ihuliste ja hingeliste vajadustest vahel.) Antud juhul on see saanud sõnastuseks: «...igalik osib oma õnne... mõni õhu, mõni hingega... mõni õhu ja hingega. Ning kui jutus ihuliste otsinguile ebaproportioneeridelt palju ühelepanu on pööratud, siis — eks ole see paraku nii ju eluski.

JUHAN HABICHT

«Kas tohib tüilitada, Alla Borissovna?»

● OLAVI PIHLAMÄGI ●

Paraku ei esitanud ma seda palvet, kuigi seisin Temast, oma paljude küsimuste objektist vaid sammu kaugusel. Kontsert linnahallis, üks neist 12-st, mida Alla Pugatšova Tallinnas andis, oli just lõppenud. Osa rahutust publikust tornustas juba unmisjalu trammi- ja bussipeatusse; teine osa — kannatükim ja fanaatliseim — plaksutas kustunud rambitulede kiusteks oma lemmikut lavale tagasi.

Jüdsin artistide garderoobikorrasse üheae seas Temaga — mina saalist, ikka veel saadud emotioonide küttes ja äräidetemata mõeldiva enesetundega; Tema lavast — kuidagi närtsinud ja tühjaks pumbatud, siinnes kogu olekus suur väsimus. Ta pöskedelt arvasin taavat palavikupuna, mis oskusuks «make-up» alt omectigi välja paisatis. Näpus vaid üks murdunud varrega neljä; neist ta põgusa, piisut täidinud pilgu aendele, kes tema garderoobite ühärästasid (õnnekõ polnud siin autogrammikülitte), püüdis naerata (või oli see naeratus enesesse, rahuoluust) ning juba kaudslik ta oma riictusruumi. Mõne aja pärast nähatud isiklikud abilised osa kontserdi ühesaagis (igal kontserdil 3—4 suurt silmetähta) ka Tema garderoobi. Seejärel läeti Ta üksil ilitede ja kingituste keskele. Algas lõögastumine, pööreliisemalt väljendudes tagasipöörduvaine... Tema on meie lauljates ainuke ehtne staar, kes juba viis aastat (nii kaua on ankeeidi andmetel Teda Nõukogude- maa parimaks lauljaks peetud) — selle kummalise kaksikrolliga suurepäraselt hakkama saab.

Saar — see on ebalüürine, kättesamatu ja kauge oma eraelus, oma kaprilliide ja eriskumalisusega, milles aga massid kõige enan «teavad», milles leviad kõige fantasiilemad kruulidest; samas aga peab ta oma kunstis olema massidele juurteni arusaadav, sõodav ja ühtsalt allaneelatava.

Kodanlikul staarikultusel on palju rohmen setsaasid ja filosoofilisi tagatustu. Antud loo puhi pilisab vähemasti, muidu võime ühtsalt viidi ütta!

Olenevandunud, et peab igatku meist on kuulinud mõningaid jutte Tema kohta, millel aga (nagu hiljem selgub) töepõhja all pole. Samas pole ma aga kaugeltki veendunud, et pärast selle «lausa rabava» kõlaka kuulimist jooksed veelgi rabavama klirusega plaadipoodi Tema plasti ülesma... Kuigi ei osata — läheni, kodaniku massimõjutuse mehnanimist sind peal ei kaitvinud! Seda võib muidugi ka mõista, sest õnnekõ puudub kõmukate võimendav ajakirjandus.

On veendunud, et peab igatku meist on kuulinud mõningaid jutte Tema kohta, millel aga (nagu hiljem selgub) töepõhja all pole. Samas pole ma aga kaugeltki veendunud, et pärast selle «lausa rabava» kõlaka kuulimist jooksed veelgi rabavama klirusega plaadipoodi Tema plasti ülesma... Kuigi ei osata — läheni, kodaniku massimõjutuse mehnanimist sind peal ei kaitvinud! Seda võib muidugi ka mõista, sest õnnekõ puudub kõmukate võimendav ajakirjandus.

Tema kontserdid on hoopis midagi muud. Nendele joostitornimärgil on korruseid, klaverihelbed, pisut kärisev häälotsib laa-laa'tades parajat kõrgust, väsib kuidagi ootamatu ja kustub. Ebalev näpp jalutab veel veidi klahverepidi, siis kolksatab klaverikaas ja koridori astubki Tema. Aga see on hoopis teine Tema: enesekindel, endassesulgunud, pea-uhkelt püsti, pilk suunatud ku-

Üliõpilane & kirjandus

TAGASIPILK

Aga ilmus suvel ju ka midagi oise üliopilastest. Täsub üles otsida juurliku «Looming» ja lugeda läbi Mall Tamme «Puhangud». (Pealkirjas peitub peaaegu žanrimädrälluski.) Kolme tütarlapse ja ühe noorema nähtuna mõõdub semestrijaega ühes üles TRU ühiseltamus. Keegi armub, keegi taasavastab oma vanu kallima, väikeste armastusekolmnurkade saat läriku pirnamärgi kokku laotud. Keegi peitub volitud erialas, keegi kogu elatud elus, mõni saab aga kindlust juurdegi. See kõik on üsna tavalist ja eluliselt kirja pandud, sedavõrd, et elutõde kunstiööde häärimagi kipub. Samas on autor mõjuvuse tarvis kohati dramaatilisi välve juurde lisatanud, aga see pole kasuks tulnud. Kohtad ja meeolelud on üratunud ja tuttavad. nii tänaasele

Foto ajakirjast «Meelodie»

tude abil toitus. Taolistel jaoks ei oma Tema laulud oluliste tähtsust, eraelu aga küll. Just nemad plaksutaid peod punaseks pärast laulu «INIMEST...»

Agä need, kes tulid sellest laulu esituse ajal oma palgeil hääbipunetust ning pärast pala lõppemist ei julenud tösta pilku oma naabritele, said aru, et osa staarikultuse kuldrüüst kisti puruks nende oma silme all, et nende ees laaval seisab lihtsalt naine, naine, kes laulab, kes vananeb võrdsest teistega, kes vajab aasta-aastalt rohkesti armastust, kuid keda inimesed sõnadetules armutult pöletavad.

«Miks huvitab teid see, kenega jagan oma leiba, keda ootan pimeid öösi, kellega koos lähen välja... miks, inimesed, ei saa mina olla tee, kes olen?»

See oli silras palve, mis lausa põletas oma näkkupalsatud töega. See töde palsa ei näkkku tundnud Teda inimelise, kes olla tulnud Teda inimelise... Täpselt ja väga valmis.

Kas polnud valusat täpne lõök ka see, et laulmajus rektamiseks ja kõrvalt, mõeldud just nendele «Pepites» ümberlaskutatud tööga. See töde palsa ei näkkku tundnud Teda inimelise, kes olla tulnud Teda inimelise... Täpselt ja väga valmis.

Kas polnud valusat täpne lõök ka see, et laulmajus rektamiseks ja kõrvalt, mõeldud just nendele «Pepites» ümberlaskutatud tööga. See töde palsa ei näkkku tundnud Teda inimelise, kes olla tulnud Teda inimelise... Täpselt ja väga valmis.

Mõnde, et temi pahas panna, et «Olekõrrekes» — taolisi laulukesi kontserdil enamagi oli. Need jõudsid ju massides ja neid ka laulda. Vähe usutav, et sünnpäeval laulus (võisakalt öeldud — eks) keegi juurdegi tões votta. «Inimesed», «Shakespearie soneti» — või mõnede teise aju ning hinga vapustava Tema loodud laulu!

Ja kui starlit nõutakse, et ta peab olema kergestatud, seda ka on... ja teatud pilnini muidugi!

Sügavama mõtte poole püüeldes töid ka Tema oma kontserdise laulu «mitte külli suurelt lauljalt, vaid suurelt inimeselt, oma ajastu ja rahva pojalt» (Tema tekst) Vladимиiri Võssotskilt. Võssotski ei olnud staar, ei olnud ka silmapaistva häälega laulja, kuid ta oli... iidol. Lootes iidoli mõitteid laulda, avada nn. teine plaan, mis est-raadimuisikas piidub, libaritus. Ta silmapaistvalt. Teise plaani avamine on näitleja-meisterlikku alus, seda avavad edukalt paljud nimed, folk- ja rockmuusikud, kuid estraadimuusikas piidub vaja dus teise plaani järele. Ka kontserdil sai estraadiharjumus

träiske öelda, kas publiku- või Temapooline) seljavöödù ning riikklik alltekst jägi säravate esesrilete taha. Kas selles saabid aru? Aplaus oli igatahes torniline, kuigi torni võis tingida ka mälestus kustunud iidolist.

Staarile andestatakse palju, ka

meie peime seda tegema. Kontserdi agusse antud lubadus teiste helioojate laule eraldi teadustada — ülejäänud helioojate kaudu läbi läbitakse.

«Minna ise» — ümber kontserdi lõpus mõikepi vael, kui Ta jääb

Raimonda Paulsi «Lisafantunis» (no püüdke tõlkida tähtähelt «Heina ma ois») Ka Paulsi «Vanad kallad» vasaradaskasid veel ülejäänud kaudu, kui hakkasin kahitama, kes peab Paulsi veel mõni teinegi autor unustati välja hõlkamata. Mis tõustut settel, ins kõik läheb ühte katasse «mina ise»?

Kõige sellest poleks vast mõigagi, sest ülilõigus (luua palju

ja vajab aasta-aastalt rohkesti armastust, kuid keda inimesed sõnadetules armutult pöletavad)

Seepärast mõjus kontserdi alguses väga õedinud: «Te teate, et ma olema telega aus, ma teen oma tööd sündamega ja kui ma suudan telle

mõdustavate omaduste huiku,

aga mina seda ei usu, sest tegelik

kuuludes on mõnede kõrge

KAS TOHB TÜLITADA...?

(Augus 1. lk.)

Seistes Temast sammu kauguse Lianahalli keritoris ei tahud ma purustada oma küsimustega seda Aliat, kes andis oma südame saalile, ei tahinud Teda tütidata, sest imelooja peab jääma mae jaoks selleks, kes ta on laval.

Ning lõpetada tahaksin oma pöördumata pöördumise Alla Borissevna poole kaitsesoneti vormis, mille autoriks on suur Shakespeare.

On parem olla halb kui halvaks peetud ja ebergem teada ennast eksiva kui saada teiste kohta ette veetud, sündru arvatav, kuid siinlaiuti paitt, fest teiste sohlpigud mänti ei paista, kui välja 1866 mu vere mänglev unki mis hea näib mulle, seda kurjaks laita väib õga mitmekordset kurjem muhku.

Esi, eten mäls ma ole, neende reeglid ei tööta minu silde mõõdupuuks; ei jää ju raius mõõde kõverpeeglid mu siugust kujutades loomatrunksi

See keelepeka peab üldagi vahes, et kurjal võim on karjaks mad...

KATEEDRI VASTUTUS

Algus 1. lk.

Tegelakse tööpingi hüdrauliate sõsteemide dünaamikaga (dots. G. Grossschmidt) ja pneumaatiliste jugaadurite uurimise ning väljatöötamisega (dots. V. Reedik). Mölemad tegmad on väga olulised ajakohaste masinate leomisel.

Huvitava kõrvatulemuusema

dots. V. Reedik automaatselt kasutuva toetuspinna gaikmedratsi rasketele haigetele, eriti aga pälvetusahaavadega haigete põetamiseks. On edastatud katseeksmpär, 1962. a. en plaanis jõuda katsetusteni haiglas.

Kateedri teadustöö tulemuste põhjal on erialaainetesse sisseviidud eripeatükid, nus öpp-

aine — tootmise AJS —aga baseerub peaegu täielikult kateedri teadustöö põhisuvunal.

Perspektiivis on jätkata õppemetoodika täiustamist ning teadustöö taseme tösimist, siduda teadust õppetöö ja praktikaga. See ongi peamiseks tagatiseks masinaehitusinseneride ettevalmistamise kvantiteedi ja kvaliteedi tästmisel.

PAUL LETTENS

14. septembril hukul lakkus meie hulgast jäädvavalt ehituse-ökonomika ja organiseerimise kateedri vanemõpetaja Paul Lettens. Veel ülemõduunduslaupäeval oli ta jaganud oma teadmisi viienda kursuse üliõpilastele. Keegi ei võinud arvata, et see on loomejöös mehe viimane tööpäev.

Paul Lettens sündis 3. oktoobril 1927. aastal Tallinnas. Oma haridusest alustas ta Tallinna 22. Keskkoolis ja 16-petas Tallinna 2. Keskkoolis. Kõrgharidusega majandusinseneri kutse omandas ta 1952. a. tööstuse ökoneomika erialal TPI-s.

Instituudis omandatud kogemused rakendas neor majandusmees elu mitmetes Eesti NSV sanitaartehnilistes ehitusorganisatsioonides. Majandusmehe silmapaistvad võimed viisid Paul Lettensi kliiresti ametireddeli ülespoole, 1958. a., suundudes ENSV TA Majandusinsituudi aspirantuuri, olles ka Juha Sanitaartehniliste Tööde Trusti plaaniosakonna juhataja. Samast ajast töötas Paul Lettens TPI majandusteaduskonnas mittekeosseisulise õppjöuna, kus ta rakendas aspirantuuris ja hiljem ka ENSV TA Majandusinsituudi ning Ehituse Teadusliku Uurimise Instituudis omandatud kogemusi.

Paul Lettensi suured pedagoogivõimed äratasid tähelepanu. 1966. aastal kutsuti teda põhikohaga tööle tootmise ökonomika ja organiseerimise kateedrisse. Aasta hiljem moodustati ehituse ökonomika ja organiseerimise kateedre, mille üheks asutajaks oli ka Paul Lettens.

Instituudis õpetas Paul Lettens põhiliselt ehitusökonomikat ja ehitusettevõtete majanduslikeks ehitustehnikaliste erialade läpetanuid mäletavaid Paul Lettensis majandusainete õppjöuna. Tema loengud pae-lisid üliõpilasi eelkõige selge, loogilise ja rahuliku esituslaadiga. Südamliku inimese oli ta hinnatus rühmajuhendaja, kelle käe alt joudis lõpetada kolm rühma. Neljas õpperühm jäi juhendajata üsna õpingute algul.

Paul Lettens oli 1971. a. majandusteaduskonna ametiühingu büroo esimees, üle kümne-aasta majandusteaduskonna nõukogu sekretär, ETTUN ehituse sanitaartehnika pressidiumi esimehe asetäitja.

Oma ühiskondliku tegevuse põhiosa pühibendas Paul Lettens filateeliale, juhtides Üliüliidulise Filateelia Ühingu Eesti Vabariiklikku osakonda. Tema filateeliala saatesari völus aastaid paljusid kuulajaid.

On lõppenud leengud, me ei kohti enam Paul Lettensis endi tulgas. Kuid tema elu ei mõodunud asjata. Ta elab edasi oma õpilaste teadmistes ja mälestustes.

TOÜKAASLASED

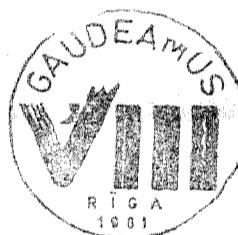
Vastutav teimetaja
G. HAZAK

KES KUS MIS

FILMIKLUBIS

Telvpäeval, 29. septembril kell 18.30 loeng filmijaloost: prantsuse avangard. Lektor Mark Soosar. Neilipäeval, 1. oktoobril kell 18.00 avab kõigile huvilliste USA – Ungari täispikk joonisfilm «Jehobn Hugo». Päismed (lastele 10 kop., täiskasvanutele 30 kop.) mõõgul tund aega enne filmi algust.

Riiga läks sõit lahti vaheltult peale meie tantsuopeo lõppemist erirongiga.

Kohe vagunisse sisenedes leidsime eest järgmise juhendi: «Kohad 1 kuni 60 »Kuljus», 61. P. Luht, 62. staabi käsutuses...

1. Igal kollektiivil hõivata ainult ... kohad.
2. Info liikumine ainult ... mööda.
3. Pöörduda ainult oma ... poolle.
4. Mõningast arstiabi võib riigis saada ....»

Olime tulnud mitmesuguse mugavusastmega eluasemeest. Seepärast püüsidi mõni vähekoenum esitada küsimusi, millele ta kohe ka vastused sai:

Kas pesu võib paluda? — Võib küll.

Kas süüa antakse? — Kes siis tee peal sööb, kohale jõndes saad.

Tolmune on! — Antiikmööbel, mis muid.

Kitsas on ka! — Riputa muist nassis.

Lämbbe hakkas? — Hinga ainult välja.

Miks nad kogu aeg siit läbi käivad? — Sellepärast, et ringi ei saa.

Miks juba pimedaks läks? — Et nõeksid und.

Üks optimistlik inimene lei-dis öhtusöögil: hea, et laud nii väike on, ta saab rikkalikult kaetud.

Vahepeatusel Tapal uudistas keegi mõliku nõoga aknast välja, teised kõrval heietasid mälestusi sisukatest laagripäevadest...

Meenub veel noorema segarühma apelsinikast...

Juba Riias? Silmad ei jöud-

RAAMIDEST ÜLE

Algus 2. lk.

mis pidi hiljem leidma kajastamist praktikaaruandes.

Meil on veel uus õppekorpus Marja tänavas. Maja pärispereemees on tootmiskoondis «Standard». Tema abiga on saanud sisustuse ka meie õppelaborid ja -ruumid. Kaheksoorustelise maja tiestel korrustel paiknevad «Standardi» tschhhid ja osakonnad, administratiivruumid ning sõökla. Et meie eriala on praktikaga väga tihealt seotud, siis sellega seletubki puidutöölemise kateedri selline asukoht.

Praktilli kogemusi, vilumust, tehnilist taipa ja insenerimõtte lendu võis näha ja kuulda 12. septembril «Standardi» uues korpuses. Nimelt toimusid seal kolmeteistkümnendad puidutötlejate kutsevõistlused. Võistlustel rabeles 10 konkureerivat ettevõtet. Võistlesid meistrid, pingijuhid, lihvijad, tislerid, sadusepad, viimistlejad, insener-tehnilised töötajad. Igaüks oma ettevõtte riilutes, igalühe oma ettevõtte all kallis. Võistlajate seas võis kohata ka tuttavaid, kellega kohtutud pärast III kursust ettevõttes praktikal, ja meie tudengeiski lõi

välja oma asutuse liige. Ikkahoidsid põialt neile, lisasid paar toetavat sõna... Asjalikult sagisid võistlajate seas ringi nägusas vormis kohtunikud. Konkursid osutusid enam-vähem vordseteks. Poolpunktide haa-val koguti koha- ja vöödipunkte. Üldvõitjaks tuligi «Standardi». Meile, tudengeile, kaukus võistlustes osalemine aga selle päeva õpprogrammi.

Aitäh, ootame järgmisi nn. üleastumisi õppetöö traditsioonilistest raamidest.

ANNELI KUUS

KM-51

«KULJUSE» VAATEVINKLIST

nud veel kinnigi minna ja apelsinideestki pool sõmata. Palju kell on? Juba pool seitse! Mis kuupäev täna on? 7. juuli. Siis peame küll Riias olema — andke kohver, ma lähen maha.

Peale hommikusööki salme esimese elamuse. Söitsime ekspressstrannmiga üle tunni aja Riia PI ühiselamust Kultuurijaama Puhkeparki e. Mežaparki.

Kohe esimesel päeval õpetas Läti NSV teeneline kultuuritegelane, Riia Polütehniline Instituudi rahvatantsuansambl «Vektors» kunstiline juht Uldis Steins tantsijatele selges kaks kätte ja lihvisine oma «Kodumaisi» viisil. Ansambli sooloonumbrit «HEINAL» käsimee suurte proovide vaheajal harjutamas — et ikka reha ja vikatavaras õigesti käs oleks ja tõrõõm nügudelt näha. Ning kui kõigi proovide vahel valbad momendid olid, viisime ellu tundut ütlust: «Kui kuljuslane ei tantsi, siis ta sööb... või kui ei söö, siis magab.» Lauase viimane pool kõlas Riias küll veidi teisiti: «... siis ta vist pääytab».

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsis liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

riumi. Tornijooksuga valutatud bussi ei loovutanud me enne peo lõppu. Lisaks söidumugavustele avastasime bussil veel ühe eelise trammi ees — ta viis meid õigeaks ajaks kohale.

Tallinnas olimme selges õppilund kompositsiooni «Kodumaine viis». Kodusele tantsupeole eelnened sopruskontserdil Lau-luväljakul esitasime selle esmakordset ja publik võttis meid soojalt vastu, kuigi kava oli tantsujuhite keeles toores ja nõudis visa tööd, et Riias kõik hästi läheks. Peale rahvatantsijate osalesid ka naisvõimelised — kokku hulga noori, kes kõik tulid ühendada tervikus.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.

... Päike paistis nii kuumalt ja õhk püsias liikumatuna, kui

Mait Agu ja Ülo Luht (kui Sa ei tee, kes on Luht, tule esmaspäeval, kolmapäeval või reedel TPI spordihooone väikesesse saali).

Kui aktiivselt kaasa läööd ning korralikult treeningul käid, saad hiljemalt viie aasta pärast teada, kes õppis kaua läbi.